

PEACE

PAQI

Kjo fletushkë Ungjilli u përkthye me një kompjuter. Nëse mund të korrigjoni ose përmirësoni gjuhën, ju lutemi kontaktoni zyrën në info@angp.co.za

"Sikur ta dinit sot se çfarë nevojitet për paqe!" Lluca 19: 42. Kur shohim përreth dhe shohim gjërat që po ndodhin në botë sot, për ne të gjithë është mjaft e qartë se nuk ka paqe në botë. Kudo ju dëgjoni për luftime, vrasje, luftëra dhe thashetheme për luftëra. Nuk ka rëndësi se cilën gazetë hapni, ju do të gjeni atje gjërat e tmerrshme që njerëzit po i bëjnë njëri-tjetrit për shkak të mëkatit, urrejtjes dhe xhelozisë. Njerëzit e mëdhenj të botës janë duke u përpjekur për shumë vite tani për të sjellë paqe në botë, dhe askush prej tyre nuk ka arritur kurrë më. Jo

vetëm që bota është në këtë gjendje, por është e trishtueshme të thuash se shumë nga shtëpitë tona gjithashtu nuk kanë paqe në to. Më e keqja, megjithatë, është fakti që ka një numër shumë të madh njerëzish në botë sot, të cilët nuk kanë paqe në shpirtrat e tyre dhe këtu qëndron rrënja e të gjitha telasheve.

PSE NUK KA PAQE?

Në fillim Zoti krijoi botën, si dhe barin, lulet, pemët dhe të gjitha kafshët që jetojnë nën ujë, si dhe ato që jetojnë në tokë. Zoti gjithashtu krijoi Adamin dhe Evën dhe në tërë këtë krijim kishte paqe. Adami dhe Eva nuk kishin frikë nga asnjë prej kafshëve dhe kafshët jetonin të qeta dhe të lumtura së bashku. Delet mund të ecnin pranë luanit dhe luani nuk do ta dëmtonte atë. Mbi të gjitha, ishte paqja midis Zotit dhe njeriut dhe Zoti vinte në mbrëmjen e ftohtë dhe shëtiste dhe fliste me Adamin dhe Evën. Ata nuk kishin frikë në zemrat e tyre ndaj Zotit dhe prisnin me padurim ardhjen e Tij për t'i vizituar ata.

Atëherë Satani, i cili është armiku i paqes, hyri në gjarpër dhe i tundoi Adamin dhe Evën të mëkatonin, sepse atje ku është mëkati, nuk ka paqe. Satanai, babai i gënjeshtres, u tha atyre se ata nuk do të vdisnin edhe nëse nuk i bindeshin Zotit dhe merrnin frutat që Zoti u kishte thënë të mos hanin. Ashtu si shumë njerëz akoma, edhe sot e kësaj dite, dëgjojnë zërin e djallit, ashtu edhe Adami dhe Eva bënë atë që djalli i tundoi të bënin dhe mëkatuan kundër Zotit. Pikërisht në atë moment, paqja që ata kishin gëzuar, i la ata - e gjithë paqja dhe bukuria që Zoti kishte krijuar tani u shkatërrua në një akt mëkatimi dhe frika hyri në zemrat e Adamit dhe Evës.

Atë mbrëmje kur Zoti erdhi si zakonisht për të biseduar me ta, ata u fshehën dhe kishin frikë nga prania e Zotit . "Mëkati erdhi në botë përmes një njeriu dhe mëkati i tij solli vdekjen me vete" dhe madje edhe ne që të gjithë jetojmë sot kemi mëkatuar dhe jemi shumë larg pranisë shpëtuese të Zotit . (Romakëve 5: 12; 3: 23). Një mëkat zakonisht çon në një tjetër dhe sot e gjithë bota është e sëmurë nga mëkati, dhe kjo është arsyeja pse nuk ka paqe në tokë.

ZOTI DUA T TO RISHIKON Paqen përsëri në botë .

Zoti shikoi nga qielli dhe pa gjithë urrejtjen, frikën, mëkatin dhe trishtimin, dhe në dashurinë e Tij të madhe Ai dërgoi Birin e Tij të lindte në një stallë. Vit pas viti në kohën e Krishtlindjes, na kujtohen fjalët e engjëllit, "Mos ki frikë! Unë jam këtu me një lajm të mirë për ju, i cili do të sjellë gëzim të madh për të gjithë njerëzit. Po këtë ditë në qytetin e Davidit lindi Shpëtimtari juaj - Krishti Zoti! Papritmas një engjëll i madh i engjëjve të qiellit u shfaq me engjëllin, duke i kënduar lavde Perëndisë : Lavdi Zotit në qiellin më të lartë dhe paqe në tokë atyre me të cilët Ai është i kënaqur. " (Luka 2: 10 - 14). Jezusi u dërgua në këtë tokë «për të ndriçuar nga qielli për të gjithë ata që jetojnë në hijen e errët të vdekjes, për të udhëhequr hapat tanë në rrugën e paqes». (Luka 1: 79). Efesianëve 2: 14 na tregon gjithashtu se «Vetë Krishti na ka sjellë paqe». Zoti e ka dërguar Princin e Paqes në këtë botë dhe nëse njerëzit e atyre ditëve do të kishin pranuar vetëm Princin e Paqes ata do të kishin jetuar në harmoni edhe një herë.

ÇFAR D BNI NJEREOZIT ME AT PE PAQE?

Ashtu si Adami dhe Eva, hebrenjtë dhe njerëzit e tjerë të asaj kohe, preferuan të mos i binden Zotit dhe të ndjekin këshillat e Satanait. Ata e hodhën poshtë Princin dhe, kur Pilati vuri Jezusin dhe Barabën para tyre, ata bërtitën: "Larg Jezusit! Na jep Barabën!" Me fjalë të tjera, ata ishin duke thënë "Hiq Princin e Paqes dhe na jep urrejtje, luftëra, vrasje dhe mëkat". Këta njerëz kishin vullnetin e tyre të lirë dhe ata mund të kishin zgjedhur vetë pa u detyruar, por edhe kështu ata zgjedhën Barabën. Ditët në të cilat po jetojmë janë saktësisht të njëjtat. Zoti na ka dhënë një zgjedhje. Ne mund ta kemi Jezusin si Shpëtimtarin tonë dhe si Mbretin tonë, dhe Ai do të sjellë paqe në jetën tonë. Ai thotë: "Paqja është ajo që unë lë me ju; është paqja ime që ju jap. Unë nuk e jap atë siç e bën bota. Mos u shqetëso dhe mërzit; mos ki frikë." (Gjoni 14: 27). Mëkatet brenda jetës sonë na kanë larguar larg Zotit, dhe në gjendjen tonë mëkatore nuk kemi paqe në vetvete, por Jezusi është gjithmonë në këmbë me krahët e shtrirë në pritje për të na marrë përsëri, për të na rivendosur, për të na bërë bij të Zotit dhe për të na dhënë përsëri **paqe**.

Na thuhet te Romakëve 5: 1 "Tani që jemi bërë të drejtë me Perëndinë përmes besimit, ne kemi paqe me Perëndinë përmes Zotit tonë Jezu Krisht". Nuk ka asgjë në këtë botë që mund të na japë paqe. Paratë, pasuritë dhe fama nuk mund t'i japin, pija nuk mund t'i japë; dhe vendosja e emrave tanë në një listë kishash nuk mund ta japë atë. Ekziston vetëm një mënyrë për të marrë paqe për shpirtat tanë dhe ajo është të vijmë tek Zoti Jezus, t'i rrëfejme mëkatet tona tek Ai dhe të largohemi prej tyre, dhe "Nëse ne ia rrëfejme mëkatet tona Perëndisë, Ai do ta mbajë premtimin e Tij dhe do të bëjë atë që ka të drejtë:

Ai do të na i falë mëkatet tona dhe do të na pastrojë nga të gjitha veprimet e gabuara ". (1 Gjonit 1: 9). Paqja që jep Jezusi është një paqe përtej kuptimit njerëzor (Filipianëve 4: 7). Nuk mund të shpjegohet nga njeriu, por ne mund ta përjetojmë atë në jetën tonë nëse jemi të gatshëm të largohemi nga mëkati dhe miqtë mëkatarë dhe t'i drejtohem Zotit Jezu Krisht dhe t'i shërbejmë vetëm Atij. Ne mund të jemi në gjendje të jetojmë pa paqe, por nuk kemi mundësi të vdesim pa paqe, "sepse Mbretëria e Zotit nuk është çështje e ngrënies dhe pirjes, por e drejtësisë dhe paqes". (Romakëve 14: 17). Prandaj, nëse nuk kemi paqen e Zotit në zemrat tona kur vdesim, sigurisht që nuk do të mirëpritemi në qiellin e Tij të paqes.

Nëse ne nuk e kemi pranuar Princin e Paqes në jetën tonë dhe vdesim në gjendjen tonë mëkatarë, atëherë ka vetëm një vend për ne, dhe ai është zjarri i përjetshëm i ferrit. Ju nuk keni mundësi të vdisni në gjendjen në të cilën jeni tani, sepse do të keni humbur përjetësisht dhe Fjala e Zotit na thotë se "tymi i zjarrit që i mundon ngrihet në shekuj të shekujve". Isshtë një ferr i përjetshëm në të cilin po shkon mëkatarin dhe ne të gjithë kemi mëkatuar. "Askush nuk është i drejtë". (Romakëve 3: 10). Nëse doni të shkoni në parajsë, ka vetëm një gjë për të bërë dhe ajo është të bëni paqe me Perëndinë dhe të keni paqen e Zotit në zemrën tuaj "Dhe le të ju udhëzojë paqja që ju jep Krishti." (Kolosianëve 3: 15). Në kohën e Krishtlindjes na kujtohet ardhja e Jezusit në këtë botë për të sjellë paqe. Në kohën e Pashkëve na kujtohet se si njerëzit e refuzuan dhe e kryqëzuan. I dashur mik, a do të jesh edhe ti një nga ata që e kanë refuzuar Masterin, apo do të hapësh jetën tënde dhe ta lejosh të hyjë brenda? Ekziston vetëm një mënyrë për të pasur paqen e Zotit në zemrën tuaj, dhe

ajo është duke u gjunjësuar para Tij tani, duke i rrëfyer Atij që jeni mëkatar dhe duke i kërkuar Atij që t'ju pastrojë dhe t'ju bëjë të Tij shumë të vetët; pa marrë parasysh sa i mirë mendoni se jeni, duhet të ruheni; pa marrë parasysh sa keq mund të mendoni se jeni vetë, Ai është i gatshëm t'ju pranojë dhe nuk do të largojë askënd. Nëse nuk e keni provuar kurrë paqen e Zotit brenda shpirtit tuaj, atëherë pranoheni atë tani dhe do të keni një gëzim të madh dhe të lavdishëm të cilin fjalët nuk mund ta shprehin. (1 Pjetrit 1: 8).

Në një shërbim të caktuar të Ungjillit një plak u ngrit dhe tha: "Unë kam jetuar gjatë mbretërimit të katër mbretërve. Në fillim ishim gjithmonë në luftë, dhe ishte një kohë e tmerrshme. Gjatë mbretërimit të sekondës, ne pësua një uri të madhe dhe hëngrëm minj, bar dhe dru. Gjatë së tretës, armiqtë tanë na mundën dhe ne u bëmë shërbëtorët e tyre. Por, gjatë mbretërimit të këtij mbreti të tretë na vizitoi një Mbret tjetër, një Mbret i madh, një Mbret i mirë, një Mbret paqësor, një Mbret i Dashurisë - Jezusi Zoti nga qielli! Ai e ka mundur armikun dhe Ai ka pushtuar zemrat tona. Kjo është arsyeja pse ne tani jetojmë në paqe dhe shumë, dhe shpresojmë së shpejti të jetojmë me Të në parajsë. "

I dashur mik, dorëzoji jetën tënde tani Jezusit. Në këtë moment, ndaloni në rrugën tuaj për në ferr, kthehuni dhe i shërbeni Mbretit të mbretërve dhe Zotit të zotërve. Ju mund të zbuloni se shumë nga miqtë tuaj do t'ju lënë, por mos harroni se Jezusi ka thënë: "Paqja që jep Krishti duhet t'ju udhëzojë në vendimet që merrni". (Kolosianëve 3: 15).

Z. Gschwend

Kjo fletushkë Ungjilli u përkthye me një kompjuter. Nëse mund të korrigjoni ose përmirësoni gjuhën, ju lutemi kontaktoni zyrën në info@angp.co.za

Nëse e keni gjetur shpëtimin te Krishti, ose jeni bekuar ndryshe përmes literaturës sonë të Ungjillit, ju lutemi na tregoni. Ne dëshirojmë të falënderojmë Zotin me ju dhe t'ju kujtojmë më tej në lutjet tona. Për literaturë, libra dhe fletushka falas të Ungjillit në mbi 540 gjuhë, ju lutemi na kontaktoni :

ZEMRA E NJERIUT

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)